

במדבר פרק ל

(ב) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־רְאֵשֵׁי הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְקֹוֹק
(ג) אִישׁ כִּי־יִדָּר נָדָר לְיְקֹוֹק אֹו־הַשְּׁבַע שְׁבַע לְאָסֵר אָסֵר עַל־נַפְשׁוֹ לֹא יַחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־הַיֵּצֵא
מִפִּי יַעֲשֶׂה

רש"י במדבר פרק ל פסוק ב

(ב) ראשי המטות - חלק כבוד לנשיאים ללמדם תחלה ואחר כך לכל בני ישראל. ומה ראה לאומרה כאן, שהפרת נדרים ביחיד מומחה ואם אין יחיד מומחה מפר בשלשה הדיוטות

כלי יקר במדבר פרשת מטות פרק ל פסוק ג

כל איש מישראל הוא ברשות בית דין ומחויב לעשות ככל אשר יורו לו הבית דין וכל נודר דומה כאילו התנה בשעת הנדר על מנת שיסכימו הבית דין עמו וכשאינן מסכימין נעקר הנדר מעיקרו

הנודר בכעסו לאסור על עצמו איזה דבר נדר זה אינו לה', ודוקא איש כי ידור כשהוא איש מיושב בדעתו קרינן ביה האדם בשבועה (שבועות כו א) והוא הנודר לה', אבל הנודר בכעסו מאחר שכעס בחיק כסילים ינוח (קהלת ז ט) אם כן אינו איש ונמשל כבהמה

רש"י במדבר פרק ל פסוק ב

זה הדבר - משה נתנבא (שמות יא, ד) בכה אמר ה' כחצות הלילה, והנביאים נתנבאו בכה אמר ה', מוסף עליהם משה שנתנבא בלשון זה הדבר

רש"י במדבר פרשת מטות פרק ל פסוק ג

לא יחל דברו - כמו לא יחלל דברו, לא יעשה דבריו חולין

במדבר פרק לב

(א) וּמִקְנֵהוּ רִב־הֵיָה לְבְנֵי רְאוּבֵן וְלְבְנֵי־גָד עֲצוּם מְאֹד וַיִּרְאוּ אֶת־אֶרֶץ יַעֲזֵר וְאֶת־אֶרֶץ גְּלָעָד וְהִנֵּה הַמָּקוֹם מְקוֹם מְקָנָה

(ב) וַנִּכְבְּשֶׁה אֶת־הָאָרֶץ לְפָנַי יְקֹוֹק וְאַחַר תִּשְׁבוּ וְהִיִּיתֶם נְקִיִּים מִיְקֹוֹק וּמִיִּשְׂרָאֵל וְהִיִּיתָה הָאָרֶץ הַזֹּאת לְכֶם לְאֶחָזָה לְפָנַי יְקֹוֹק

RAMBAM (MAIMONIDES) ON THE CORRECT USE OF VOWS.

רמב"ם הלכות נדרים פרק יג

מי שנדר נדרים כדי לכונן דעותיו ולתקן מעשיו הרי זה זריז ומשובח, כיצד כגון מי שהיה זולל ואסר עליו הבשר שנה או שתים, או מי שהיה שוגה בין ואסר היין על עצמו זמן מרובה, או אסר השכרות לעולם, וכן מי שהיה רודף שלמונים ונבהל להון ואסר על עצמו המתנות או הניית אנשי מדינה זו, וכן מי שהיה מתגאה ביופיו ונדר בנזיר וכיוצא בנדרים אלו, כולן דרך עבודה לשם הם ובנדרים אלו וכיוצא בהן אמרו חכמים נדרים סייג לפרישות

ואף על פי שהן עבודה (לשם) לא ירבה אדם בנדרי איסור ולא ירגיל עצמו בהם, אלא יפרוש מדברים שראוי לפרוש מהן בלא נדר

אמרו חכמים כל הנודר כאילו בנה במה, ואם עבר ונדר מצוה להשאל על נדרו כדי שלא יהא מכשול לפניו, במה דברים אמורים בנדרי איסור אבל נדרי הקדש מצוה לקיימן ולא ישאל עליהן אלא מדוחק שנאמר נדרי לה' אשלם. סליקו להו הלכות נדרים בס"ד

23

When a person takes vows in order to establish his character traits and correct his conduct, he is considered eager and praiseworthy. What is implied? If a person was a glutton and he [took a vow] forbidding meat for a year or two, a person was obsessed with wine and he [took a vow] forbidding himself from drinking wine for a prolonged period or he forbade himself from ever becoming intoxicated, a person would continually pursue illicit gain and was overexcited about wealth [took a vow] forbidding [accepting] presents or benefit from people in a particular country, similarly, a person who would be proud of his comely appearance and took a nazirite vow, or the like - all of these are paths in the service of God and concerning such vows and the like our Sages said: "Vows are a safeguard for restraint."

Although [taking vows] is an element of the service of God, a person should not take many vows involving prohibitions and should not habituate himself to taking them. Instead, he should abstain from those things from which one should abstain without taking a vow.